

ligere Tilskud fra Staten paa 200,000 Kr. Det vil jeg ikke foreslaa. Jeg mener i det hele ikke, at der er Grund til at forhøje Subventionen, jeg tror ikke, det er rigtigt at gøre det. Men hvis vi kunne træffe en Ordning, hvorefter Selskabet faar en noget forhøjet Indtægt ved forhøjet Fragt, og ved Tilskud muligvis for Besørgelse af Posten, saa at denne Forbindelse kunde udvides og forbedres, skulde jeg selvfølgelig være meget vel tilfreds dermed.

Angaaende den paatænkte Forbindelse mellem Esbjerg og London, saaledes at vore Landbrugsprodukter kunne gaa direkte fra Esbjerg til London i Stedet for over Parkeston, vil jeg sige, at efter min Mening bør vi være meget forsigtige med at træffe saadanne Forandringer. Vi maa navnlig erindre, at nu for Tiden foregaar Transporten af vore Landbrugsprodukter paa en god og forsvarlig Maade, og jeg vil her sige, at det engelske Jernbaneselskab, som besørger Varerne fra Parkeston til London, har vist megen Velvillie og har vist sig meget villigt til at foretage Forbedringer, naar der fra dansk Side er udtalt Ønske derom. Selvfølgelig maa der af og til foretages nogle Forbedringer. Der er foretaget en Del, og der forestaar vistnok ikke saa ganske faa Forbedringer i den nærmeste Tid, men, som sagt, Jernbaneselskabet har været yderst villigt til at foretage disse. Det er, kort sagt, et Selskab, som vi have al mulig Grund til at være glade over at have Forbindelse med, og naar Forholdene ere saadanne, skulle vi være yderst forsigtige med at foretage Forandringer paa dette Omraade. Vi maa heller ikke glemme, at hvis vi vilde begynde paa en Forbindelse direkte mellem Esbjerg og London, vilde der efter de foreliggende Oplysninger være Sandsynlighed for, at der af og til vilde indtræffe saadanne Forhold i Vejrliget, som meget let kunde forsinke vore Varers Ankomst til Bestemmelsesstedet. Derved vilde der kunne opstaa Farer og Tab for Afsenderne, som vi i Øjeblikket ikke ere i Stand til at overse.

Hermed skal jeg slutte. Jeg tror nu at have omtalt alle de Spørgsmaal, som have været berørte under Forhandlingerne.

N. Jensen: Det, der har foranlediget, at jeg har forlangt Ordet for en kort Bemærkning, er den højtærede Ministers Udtalelse angaaende Hestebremsen. Den højtærede Minister sagde, at efter Professor Boas' Udtalelser havde man ikke noget som

helst Kendskab til, hvorledes man skulde hindre dens ødelæggende Virksomhed. Det er vist meget rimeligt, at det forholder sig saaledes, men jeg vil dog henstille til den højtærede Minister, om der da ikke var Grund til at gøre et Forsøg paa at finde Midler imod denne Bremse. Jeg tror ikke, det vilde være uden Betydning, da det jo er fuldstændig rigtigt, hvad der blev oplyst af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at den i mange Tilfælde kan optræde meget generende. Jeg vil derfor henstille, om man ikke vil gøre et Forsøg paa at finde et Middel til Bekæmpelse af denne Bremse.

Dinesen: Jeg skal kortelig bemærke, at jeg lige saa lidt i Aar som tidligere kan stemme for Ændringsforslaget under Nr. 1 om en forhøjet Bevilling paa 15,000 Kr. til Skovarbejdernes Dagløn. Jeg kan henholde mig til de Grunde, som ere anførte af den højtærede Minister, der nu havde Ordet, og jeg kan, hvad den anden Del af dette Forhold angaar, ogsaa henviser til, hvad den højtærede Landbrugsminister har udtalt. Jeg vilde nemlig have spurgt om, hvor vidt Sagen angaaende Revision af Taksterne for Skovarbejderne var fremmet. Da jeg efter Ministerens Udtalelser kan antage, at dette Spørgsmaal er under Overvejelse og vil blive fremmet, vil jeg kun gøre en Henstilling til Ministeren om at fremskynde Sagen saa meget som muligt. Der er Længsel hos Skovarbejderne efter at se dette Spørgsmaal afgjort, en Længsel, som ikke alene skriver sig fra Spørgsmaalet om Størrelsen af disse Takster, men tillige fra Spørgsmaalet om disse Taksters Ulighed i de forskellige Distrikter. Imidlertid kræver jeg ingen yderligere Besvarelse, da jeg i øvrigt er tilfreds med de Udtalelser, der faldt fra den højtærede Minister herom.

Dernæst vil jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Udstykning af nogen Jord paa Trollesminde bemærke, at jeg ikke kan andet end erkende, at den højtærede Minister i det væsentlige har truffet det rette. Jeg er tilfreds med den Løsning, dette Spørgsmaal har faaet, og navnlig med, at man ogsaa har udstykket Lødder, der ere noget større end de almindelige Statshusloder. Jeg tror, der har været næret en ikke ringe Frygt i Nyhuse Kommune ved Hillerød, hvorunder Trollesminde hører, for, at Lødderne skulde blive udstykkede med for ringe Størrelse.

Det er nemlig en bekendt Sag, at disse Statshusmænd aldrig kunne naa at